

*SOCIEDAD DE
CONCIERTOS
DE ALICANTE*

Con la colaboración de:

MINISTERIO DE INFORMACION Y TURISMO.

DIRECCION GENERAL DEL PATRIMONIO
ARTISTICO Y CULTURAL.

COMISARIA NACIONAL DE LA MÚSICA.

EXCMO. AYUNTAMIENTO DE ALICANTE.

"AULA DE CULTURA" DE LA CAJA DE
AHORROS DE ALICANTE Y MURCIA.

SOCIEDAD DE CONCIERTOS DE ALICANTE

*CICLO V
CURSO 1976 - 77*

*CONCIERTO Núm. 77
11.º EN EL CICLO*

R E C I T A L

por

*MARIA DEL MAR
BONET*

TEATRO PRINCIPAL

*Miércoles, 9 de Marzo
8,15 de la tarde*

ALICANTE, 1977

MARIA DEL MAR BONET

María del Mar Bonet neix a Palma de Mallorca l'any 1947. Cursa estudis normals fins l'any 1967.

1967.—Es trasllada a Barcelona per estudiar ceràmica. Al Poc temps d'arribar entra a formar part del grup «Els setza jutges» juntament amb Rafael Subirachs i en Lluís Llach.

Grava el seu primer disc amb cançons populars menorquines. Amb aquest primer disc queda finalista d'el premi Revelació 1967. Entra a formar part del grup «Grup de Folk» que integraven també Pau Riba, Gabriel Jaraba, Els Tres Tambores i un llarg etc. de cantants.

Actua amb freqüència a Catalunya, ja sigui amb el «Grup de Folk» o bé sola.

1968.—Surt el seu segon disc en el que hi ha la canço «Que volen aquesta gent», la qual té una forta repercusió que encara es manté vigent avui dia.

A finals d'any intenta una experiència, amb èxit, com actriu teatral amb una obra de M.ª Aurèlia Campamny «Vent de Garbí i una mica de por» interpretant en el seu personatge varies de les seves cançons.

Va participar també en una obra d'Alexandre Ballester «La nau».

1970.—Surt per fi al mercat el seu primer disc de llarga durada amb cançons populars mallorquines, cançons de treball i algunes propies fent els arrencaments el director de l'orquestra Ciutat de Barcelona Antoni Ros-Marbà.

Marxa durant algú temps a Dinamarca i Anglaterra, fent recitals a varies Universitats i gravant programes per la televisió danesa.

1971.—Torna a Barcelona a on grava un disc amb dues cançons «No voldria res més ara» i «L'aliga negra». Comença llavors una gran activitat per na M.^a del Mar Bonet. El mes de març actúa juntament amb Moustaki, en el Palau de la Música de Barcelona. Grava diferents programes de televisió, actúa per primera vegada a Madrid i a finals d'any actúa de nou al Palau de la Música, aquesta vegada amb l'Ovidi Montllor.

1972.—Fa actuacions arreu de l'estat espanyol: Saragossa, Madrid, Salamanca, País Basc, País Valencià, Mallorca i el Principat. Destacant com més important les seves actuacions en l'Auditorium de Palma de Mallorca, en el Saló Iris de Barcelona i varies actuacions a la Capital.

Grava un nou disc de llarga durada a París amb arrencaments de Jacques Denjean i lletres de varis poetes mallorquins d'ella mateixa.

1974.—Continúa augmentant la seva popularitat per tota la península. Grava un disc amb la seva nova casa discogràfica Ariola en el que hi ha a la portada una pintura de Joan Miró feta expressament per aquest disc. Fa la seva presentació oficial en un teatre de Madrid obtinguent un èxit de públic i crítica indescriptible. Grava per T.V.E. un programa «A su aire». Participa en el «Canto Livre» portugués després de la seva Revolució d'abril, donant un recital en el Teatre Sao Luis de Lisboa i grava dos programes per la televisió portuguesa.

1975.—Edita a França amb C.B.S. el seu segon disc de llarga durada i un disc petit amb una cançó del cantant brasilereny Caetano Veloso «Drama» i una composició pròpia.

Actúa amb gran éxit en el Palau de la Música a on presenta noves cançons populars i de creació propia, entra ellas una «Abril» dedicada al poeta portugués José Alfonso.

Fa una actuació, juntament amb Ovidi Montllor, a l'Olympia de Paris obtinguent un gran éxit. El recital fou gravat en directe i surt, més tard, a la venda a Espanya.

Durant tot l'any, després de la seva actuació al Palau de la Música de Barcelona fa recitals arreu del país.

El mes de setembre marxa a Hispano-america actuant en el Centre Català de Venezuela i en el teatre Municipal de Caracas.

1976.—Dissol la seva formació musical i en prepara un altre. Profunditza més en la recerca de folklore mallorquí del que treu moltes cançons que juntament amb el nou acompanyament musical espera difondre. Està uns messos sense cantar i preparant la seva tornada a Barcelona, actuant els dies 25 al 29 de Febrer en el popular local del carrer Plateria «Zeleste».

L'actuació en el Zeleste confirma una vegada més la qualitat musical de M.^a del Mar Bonet, que junt a un formidable conjunt musical, ha merescut els més alts apel·latius tant del públic com de la crítica, afeegint un nou éxit a la seva brillant carrera.

Acaba de gravar un nou disc de llarga durada que recull noves cançons folkloriques i populars mallorquines.

PROGRAMA

D'espolsar atmetles

Sa ximbomba

Abril

No sé com acabaré

Historia d'un soldat

Dc Bressol

Aigo

Inici de campana

A Mallorca durat la guerra civil

Desolació

Ronda amb fantasmes

Merce

El majoral

Me n'anire de casa

Cançó per una bona mort

La despedida

Un vespre de ball de mascares

El conte i la pastora

Blancafor

El conte de Raika

La mort de na Margalida

CANÇONS POPULARS

D'ESPOLSAR ATMETLES

La fruita més primarenca
és la flor de l'atmetler
No és aqueixa; una altre en sé
La reina en el corral te
una pomera hivernenca.

Ametleret abundós
de vorera de camí
tu seràs agre per mi
i per altri sabrós

SA XIMBOMBA

Sa ximbomba ja no sona,
ni sona, ni sonarà
perquè té sa pell de ca
i sa canya qui no és bona.

En anar a segar es canyar
colliràs una canyeta
per sa meva ximbombeta
p'es darrers dies sonar.

Sa ximbomba ja és passada,
jo que volia ballar
i mumare em fa filar
cada vespre una fusada

A B R I L

A José Alfonso

Com un ocell posat
a dalt de tot un arbre
Abril vigila el seu temps
alerta de que tot cambia.
L'herba més petita de les plantes
verdeja mentides de bon temps
i el cel, ara gris, ara bon dia.
Entre el polsim daurat
que fan els plàtans
passa la gent indiferent
entre espurnes vives i ferides
canta i ajuda al vent
Un Abril em va portar

per l'aire una cançó,
el meu amic la cantava
també la vull cantar jo.
Ai Abril mes amorós
aire de llum
vol de llavors.

Que mos durà el riu d'Abril
dins la corrent
aigua neta, aigua bruta
bones hores o mal temps.

Seran de mort o de vida
aquestes flors
jo vull la del meu amic
clavell de bones olors.

Estimat no estiguis trist
si te costa alenar
si no ens ha canviat el Març
un bon Abril ho farà.

Ai Abril mes amorós
aire de llum
vol de llavors

*Lletra i música:
María del Mar Bonet*

NO SE COM ACABARA

No sé com acabarà
tot aquest joc,
el gest que vos perdeu
i que jo guardo.
Serieu ben rebut
si l'esperança
duguès el vostre alè
fins els meus llavis.

Els Hoccs on ens trovem
plens de recances
disfressen intencions
i ens separen.

Si em doneu una mà
vet aquí l'altre,
si penseu en un bes
vet aquí els llavis.
Espero que em crideu
ja tantes nits
semblant que del meu cos
anau fugint.

I quan de mi
tendreu esment

hauré de guardar per mi
aquest pensament.
Voldria reposar dins vos
portal ombriu
i oblidar la por
i el temps que em queda.

I que fos tan fort
el nostre abraç
que no es sabés on moro jo
on neixeu vos.

*Lletra i música:
María del Mar Bonet*

HISTORIA D'UN SOLDAT

Aixó era i no era
quan naixia la Primavera
Ai-dó, ai-dó,
trompeta de Borbó.

La tarda del dissabte
m'enamoro a la plaça.
La nit del diumenge,
a la cantonada.
El dilluns a la fira
el dimarts a l'hostal...

Febres de maig
duren tot l'any!

Quan toquen bota-selles,
el diumenge de matí
totes volen anar amb mí.
Ai amor, jo no partiria!
Tarárá tarará ri,
amor he de partir.

Avui ja no es avui.
Ahir no era ahir.
El cul del meu cavall
només veureu de mí.
Ai, els marits!

Camins d'Igualada
Camins de Fraga
les esperances!
Per l'Ascenció
cortines al balcó.
Ai-do, ai-dó,
trompetes de Borbó.

*Lletra: Rosselló-Porcel
Música: María del Mar Bonet*

DE BRESSOL

Si nina ninona
seràs una dona
gràcies al plaer
d'un somni.

Natural dintre teu
duràs l'alegria i el seu esguard.
Si nina ninona
no hi haurà d'altre
com tu ni abans
ni ara.
Si nina ninona
seràs sola i llesta
entre els homes
els teus.

Així vaig somiar
que em naixia una filla
i després era una euga clara
que corria sola
dins un bosc de pollancre.

Lletra i música: M.^a del Mar Bonet

A I G O

Aigua, vos demanam, aigua
i vos Senyor mos dau vent
i mos girau ses espatlles
i feis com qui no mos sent.

A s'hort sa terra és eixuta
ha mort tot lo que hem sembrat
es tarongers s'han assecat
es blat és mort i no és nat.

Abans, Senyor, ereu aigua
ara Senyor, heu assecat
abans Senyor, ereu sol
i es sol en foc s'ha tornat.

Abans Senyor ereu flors
ara Senyor, sols sou cards.
Abans Senyor, ereu amor
ara s'estimat se n'ha anat

Abans Senyor, ereu horts
ara, Senyor, pols i vent.
Abans, Senyor, ereu gent
i ara, Senyor, on és sa gent?
Aigo, vos demanam, aigo...

Lletra i música: M.^a del Mar Bonet

INICI DE CAMPANA

Inici de campana
emifer entre els abres
—fora-porta— de tarda.
La pols dels blats apaga
un or trèmul en punxes
blanquinoses de plana.
L'àmbit vincla i perdura
comiats d'enyorances
d'avui mateix. Desvari
de vies solitàries.
Argilaicq, Finestres
de la casa tancada,
quan torno, d'horabaixa
girant-me adés-i-ara.

Lletra: Rosselló-Porcel
Música: M.ª del Mar Bonet

A MALLORCA, DURANT LA GUERRA CIVIL

Verdegen encara aquells camps
i duren aquells arbredes
i damunt del mateix atzur
es retallen les meves muntanyes.
Allí les pedres invoquen sempre
la pluja difícil, la pluja blava
que vè de tu, cadena clara,
serra, plaçer, claror nova!
Sóc avar de la llum que em resta dins els ulls
i que em fa tremolar quan el recordo!
Ara els jardins hi són com músiques.
I em torben, em fatiguen com en un tedi lent.
El cor de la tardor ja s'hi marceix,
concertant amb fumeres delicades.
I les herbes es cremen a turons
de cacera, entre somnis de setembre:
i boires entintades de capvespre.
Tota la meva vida es lliga a tu,
com en la nit les flames a la fosca.

Lletra: Bartomeo Rosselló-Porcel
Música: M.ª del Mar Bonet

DESOLACIO

Jo só l'esqueix d'un abre, esponerós ahir
que als segadors feia ombra a l'hora de la sesta,
mes branques una a una va rompre la tempesta,
i el i el llamp, fins a la terra, ma soca mig parti.

Brots de migrades fulles coronen el bocí
obert i sens entranyes que de ma soca resta,
cremar he vist ma llenya, com funeral de festa,
al cel he vist anar-se'n la millor part de mi.

I l'amargor de viure xucla ma arrel esclava
i sent brotar les fulles i sent pujar la saba
i m'aida a esperar l'hora de caure un sol conhort,

Cada ferida mostra la pèrdua d'una branca,
sens jo, res parlaria de la meitat que em tanca
jo visc sols per a plànyer lo que de mi s'es mort

Lletra: Joan Alcover
Música: M.^a del Mar Bonet

RONDA AMB FANTASMES

Les filles del silenci present i vigilant
em porten sempre a la perversa llunyania
Sabem el meu espant, el meu instant d'espant
d'isolament, malenconia i agonia.

Oh! ciutat dels terrors! Entre les avingudes
estèrils —arbres lívids de la tardor— viuré
l'hora impura de les aspres angúnies mudes,
amb la por de morir tot sol en el carrer.

Terror entre les sales buides, quan veig el llit
amb el mort, viu entre llençols, i serenades
a la plaça, i remor de gavinets enfora.

Mes terrible per tantes coses endevinades,
durant la fuga, per les fosques, allà on plora
l'esquelet mossegat, pels gossos de la nit.

Lletra: Rosselló Porcel
Música: Maria del Mar Bonet

M E R C E

Mercé
Palma n'es llunyana
sóc lluny dels carrers
lluny dels ametllers
i d'aquells carrers que
/clou la murada

Mercé
lluny del teu esguard
i del vent tranquil
de la casa clara
lluny d'aquells terrats
on els gorrións s'estimen
/i canten

i les monges estenen
els pecats del món i la
/roba blanca

i un frare balla
arran de teulada
esperant pendre el vol
cap al cel tan blau
faldilles enlaire.
Mercé.

Taronges i flors damunt de la taula,
les gavines t'acompanyin
el lent caminar cap a l'hora baixa.
Sempre tornaré
a la nostra platja
les ones no em deixen, mu mare
allunyar-me'n massa.

Lletra i música: M.^a del Mar Bonet

EL MAJORAL

Majoral, vell Majoral,
per gener va fer nevada
i per abril va pedregar:
hem tingut molt mala anyada.

Majoral, deixeu-m'hi anar
a collir a sa llaurada
jo no hi vaig pel paraier
ni pel parei
ni s'arada.
Jo hi vaig per un jornaler
que em té sa vida guanyada.
Majoral, vós no em pagau
ni un sou per sa diada,
jo treball per un jornaler.
No vull ser tan mal pagada.

Majoral avui no heu pensat
en pagar-me sa diada
però pensau-hi demà,
que si no passarem gana.

Majoral, vós sou ben l'amo
d'es canyà i de sa secada,
però no ho sereu mai
de sa meva quarterada.

Majoral, vell Majoral,
els joves han fuit de casa
han anat cap a ciutat.
Sa terra ja no els agrada.

Lletra i Música: M.^a del Mar Bonet

ME N'ANIRE DE CASA

Me n'aniré de casa
me n'aniré des camps,
ses oliveres grises
endarrera quedaran.

Me n'aniré de casa
per es camí des vent
potser trobaré tempesta,
tal vegada molt mal temps.

Es meu amic en Pere
i es meu germà més gran
fa temps que se n'anaren
i ja no tornaran.

Si jo li dic a mu mare
que també me'n vull anar
mu mare sempre plora
i jo ja no puc plorar.

Me n'aniré de casa
per es camí des vent
potser trobaré tempesta,
tal vegada molt mal temps.

Me n'aniré de casa
me n'aniré des camps,
ses oliveres grises
endarrera quedaran.

Lletra i Música: M.^o del Mar Bonet

CANÇO PER UNA BONA MORT

Jo seré nigul qualche dia
i el vent m'emportarà a algún lloc,
jo seré terra un dia
i de mi neixarà el xiprer

I per la finestra del jardí
l'aura entrarà poc a poc
i abraçarà els meus vestits
i els omplirà de flors.

I els gats faran l'amor sota el meu llit
que jo dormiré el somni de la mort.

Reposaré damunt teixit d'aranyes
els cabells se m'esbullaran amb l'aura
i hi faran niu les cuques de llum
els ocells sabran que es el seu lloc.
I dragons hi sortiran de nit

per fi la pols s'arrossegarà
entre els llibres,
i vendrà a viure amb mi el mussol.

Jo seré nigul qualque dia,
i vent m'emportarà a quansevol lloc.

Lletra i Música: M.ª del Mar Bonet

LA DESPEDIDA (Glosada)

S' altra vespre
una al.lota plorava
perquè se tractava
de despedir-se
Perquè és jove que ella festejava
en es moll anava
per embarcar-se.
Lo primer que li va dir:
Juan si vas a l'havana
no et casis amb cap cubana
mira que em deixes a mi.
T'enrecordes que un vespre vengueres
i que em prometeres
aquell jurament
Jo et promet que seré sa dona
del món la més bona
per fer-te content.
Empero, si m'han hagut de dir
que has xupat altra taronja
jo et promet que em faré monja
d'un convent i no ho sobrás.
En Juan va deixar s'al.lota
feta una bubota
damunt es portal.
I sa mare que la consolava
i ets uis li aixugava
amb so devantal
Mare i fia s'abraçaren:
Adios Juan si t'en vas!
De besades que li daren
li pelaren tot el nas.

Lletra i música: Popular Mallorquina
Canta: Maria del Mar Bonet

UN VESPRE DE BALL DE MASCARES (Glosada)

Un vespre de ball de màscares
un vespre de molt de fred,
dins una sala molt ampla
vaig passar per lloc estret
Després de ballar sa dansa
amb una màscara així

després de ballar sa dansa
la vaig convidar a sortir
Va voler que li compràs
vins i peres ensucrades,
set quartos vuit enseimades
de gitano un tros de braç
Com vàrem ésser a defora
a la claror d'un fanal,
li vaig dir: —Oh mascareta,
te vols llevar el mascaral?
Pensant que era una nineta
blanca com la flor d'abril,
se va llevar sa careta
i va ésser un guardia civil!

Lletra i música: Popular Mallorquina
Canta: Maria del Mar Bonet

SA XIMBOMBA

Jo tenc una ximbombeta
que és molt bona de sonar
perquè en sa nit fa aixecar
ses dones en camiseta

Sa ximbomba sona trista
madona ¿no la sentiu?
això és senyol que no teniu
aigordent p'és ximbombista

Sa ximbomba ja no sona
no sona ni sonará
perquè te sa pell de ca
i sa canya qui no és bona
i es sonador qui la sona
que no la sap fer sonar

Ximbombeta, que ets bona!
Jo sempre t'alabaré
tu m'has de dur si convé
sa pasterada i sa dona.

Lletra i música: Popular Mallorquina
Canta: Maria del Mar Bonet

EL COMTE I LA PASTORA (Romanço)

Hi havia un gran senyor, qui havitava el seu castell
i a la vila no lluny d'ell hi havia un llaurador.
Una fia que tenia, era hermosa gran i bella
i el Comte, perdut per ella, suspirava nit i dia.
Perquè en tots aquells entorns, no hi havia altra fadrina,
que tengués cara tan fina, ni tantes gràcies ni dons.
I cada pic que la veia, son amor li declarava

i ella tot d'unatornava, com la grana de vermeia
 Ell li var dir robadora, cap a ella s'hi acostà
 no li reb altra resposta: —Voste es comte i jo pastora!—
 —Jo per tu pastor em farè, de riquesa n'estic fart—
 —Senyor Comte ha vengut tard, un altre el meu cor ja en te—
 I el Comte fora de si se'n va anar dins el Torrent
 i, quan no veu passar gent, se planta enmig d'es de camí.
 Molt promte veu comparèixer un jovenet qui venia
 I era el jove que ell volia, sa rancor li feu conèixer
 Li diu: —Fiet, tu em fas nosa o tu em mates o jo et mat
 Un d'es dos, d'aquest combat quedarà davall sa llosa—
 S'espasa li ofereix, no la vol de cap manera.
 I el comte no es desespera, i am espasa l'envesteix
 Tot va passar tan de promte, i aquell jove pega un crit
 quan se va sentir en el pit, que ha ficat s'espasa el Comte
 El Comte le se fa neta, amb les aigos del Torrent
 I en el mort el du, corrents, a enterrar dins una pleta
 I a les quatre nits después, se'n va anar a ca la pastora
 i ella s'estimat anyora i no sap res d'aquell succes
 L'agafa per la ma blanca, dins un quarto la se'n du.
 I el Comte per mes segur, la porta del quarto tanca.
 La pobra pastora crida: —Oh estimat meu ajuda'm!—
 I cau en terra esmortida, de tot quant passa no estem
 I per espai de set anys, cada pic que se mirava
 es mirai li presentava, i aquella taca de sang.

Lletra i música: Popular Mallorquina

Canta: María del Mar Bonet

BLANCAFOR (Romanço)

Al mirador del castell, Blancafor està asseguda
 Amb una pinteta d'or sos cabeis pentina i nua.
 Gira els uis devers el cel, no veu estrella ninguna
 Els gira devers la mar, i veu traspuntar la lluna
 Les veles veu arribar d'una nau qui n'es venguda
 Mira devers el camí i veu molta gent qui puja
 Veu venir un cavaller qui va a cavall d'una mula.
 Sella i brilla ne son d'or i també les ferradures
 Un gran acompanyament el senyor darrera duia,
 i, de tant lluny com la veu, el cavaller la saluda
 —Cavaller, bon cavaller, si veniu de part de França
 Haureu vist el meu senyor, que Déu guardi la desgracia.—
 —L'he vist i l'he conegut i amb ell tenc grossa amistan
 Som dinat ans de venir moltes voltes a sa taula
 Ara ja deu ser casat el Rei li dóna una infanta
 —Benhaja ell qui la manten! Malhaja qui li ha dada
 Fa set anys que jo l'esper, com a dona ben casada
 Set altres l'esperaré com una viudeta honrada
 Si dins aquest temps no ve, seré monja consagrada
 Me tancaré en el convent, el convent de Santa Clara
 —Senyora, jo fos de vos, no voldria estar tancada
 Pot venir vostre marit a l'hora més impensada

¿Que farieu. dama, vos, si davant el vesseu ara?
—Faria els rosers florir i les poncelles badar-se
—Senyora, idò ja poreu, que davant el teniu ara
Se daren tan fort abraç que d'alegria ploraven
Se giran ençà i enllà; els rosers aponcellaven:

Lletra i música: Popular Mallorquina
Canta: María del Mar Bonet

EL COMTE DE RAIXA (Romanço)

Mumpare que no ho sabeu, lo que mumare em deixà
que en tenir los doce años, marit m'havieu de dar
Jo ja en tenc dotze i un dia, vos començau a torbar!
—Per tota Espanya he cercat, i marit per tu no n'hi ha;
en no esser el Comte de Raixa. No se si t'agradarà
—Mumpare feis un dinar, i convidau-lo per un dia.—
El rei va fer un dinar, i el convidà per un dia
mentre estaven menjant, li va parlar de sa fia
—No pot esser Senyor Rei, tenir dues dones vives—
—Mata la teva comtesa o ct casaras amb sa fia
—Si no mates la comtesa i no es cases amb ma fia
t'enviaré els meus soldats, i tots morireu en un dia—
se'n va anar cap a ca seva, la va trobar qui cois
li va dir: —Desgraciada, desdixada esposa mia—
—Perquè em dius desgraciada i desdixada esposa mia—
—Perquè el rei m'ha mandat, i que t'he de llevar sa vida—
—No em matis maridetmeu, som la teva companyia,
Tanque'm dins un convent gran, i així me lleves sa vida—
—Veniu infantons veniu, veniu a vostre mareta
que t'ompare em vol matar, i em vol donar una mort secreta
—Veniu infantons veniu, veniu a vostra mareta
que t'ompare vos durà, aquí una altra mareta—
Mentre tengué l'espasa alta, un angel del cel venia.
—Se detengui Senyor Comte, se detengui de par mia—
—El rei s'ha mort en sa nit, la filla a punta de mig dia
i el rei cremadins l'infers, sa filla fent companyia.

Lletra i música: Popular Mallorquina
Canta: María del Mar Bonet

LA MORT DE NA MARGALIDA (Trovo)

L'amo de Bàltx m'envia
missatges i jornalers
sa madona i los demés
Tota la gent que hi havia

Voleu escriure un paper
sa mort de Na Margalida
que si greu no vos sabia
començaria es procés

Dia setze de Gener
dins cans Tropèll m'encontrava
En Juan Blai me dugué
noves que jo no esperava.

Va dir. Si alterat estava,
Jo li vaig dir —No res sé—
de s'al.lota me dugué
que ella morta s'encontrava

Jo corria i no veia
i a ca seva vaig anar.
Com mentre obri la porta
sa mare ja emva abraçar

I em va dir —Sebastià
Na Margalida ja és morta—
Oh punyalada més forta
no la reb cap cristià!

I a veure-la vull jo anar
que es mirar-la m'aconhorta.

Partiguerem en sa nit
i sa tristem mos matava
i cada instant mos faltava
sa força i s'esperit

No n'estic empegueit,
de contar lo que'm passava
I a vorer-la morta anava
i amb so cor ben entristit

Quan dins Soller vaig entrar
me digueren desseguida
—Per veure Na Margalida
u hauras d'anar an es fossà—

Molt promte vaig descobrir
ses parets d'aquell local
—Oh cementiri d'ogal!
vaig devallar i vaig dir—

I aqui s'ha de consumir
sa meva amor principal
I sa vida de res val
en aquest mon assistir.

Com mentres obri la porta
t'hi vaig veure Margalida
Freda, morta, sense vida
jo no sé lo que'm passà
sa meva vista tornà
tota d'aigo consumida.

Com va venir en el cas
que l'hagueren d'enterrar
Dins sa fossa vaig entrar
i es baül baig ben tapar
perquè terra no hi entràs.

Quan la varem ve enterrada
jo i aquel germanet seu
Vaig dir: —Margalida amada,
jo per tu pregaré a Déu
I a dins es pensament meu
sempre et tendré retretada

Adiós Margalideta
Margalideta adiós,
Déu del cel qui és piadós
allà et tendrà Margalida.
I jo en acabar sa vida
que mos hi vegem tots dos.

Per lo promte i lluny que era
i es que molta gent la plany
En Sebastià Company
Na Margalida Servera.

Lletra i música: Popular Mallorquina
Canta: María del Mar Bonet

SOCIEDAD DE CONCIERTOS DE ALICANTE

PROXIMO CONCIERTO

15 de Marzo de 1977 Recital de piano por
BRUNO LEONARDO GELBER

AVANCE DE PROGRAMA CURSO 1976-77

24 de Marzo de 1977 Concierto por el
TRIO DE TRIESTE

19 de Abril de 1977 Recital de piano por
HANS RICHTER HAASER

27 de Abril de 1977 Concierto por los
SOLISTAS DE ZAGREB

24 de Mayo de 1977 Recital de piano por
LUIS GALVE

CAJA DE AHORROS DE ALICANTE Y MURCIA

AULAS DE CULTURA

Conciertos en el mes de Marzo de 1977

TINKA MURADORI y
PAULA URSIC
(Dúo de Flauta y Arpa)

Día 10.—Elche.

MARY STANTON (Piano)

Día 10.—La Nucía.

Día 11.—Moraira.

Día 14.—Orihuela.

Día 15.—Beniel.

Día 16.—Molina de Segura.

Día 17.—Mula.

Día 18.—Caravaca de la Cruz.

JOSE L. GONZALEZ (Guitarra)

Día 10.—Villena.

«ARMONIA»
(Quinteto instrumentos de metal)

Día 16.—Denia.

Día 17.—Cartagena.

Día 18.—Alicante.

Día 21.—Lorca.

Día 22.—Villena.

JEAN DECROOS (Cello)

Día 21.—Benidorm.

Día 22.—Yecla.

Día 23.—Caudete.

Día 24.—Elda.

CUARTETO SAXOFONES
DE MURCIA (Del Conservatorio)

Día 22.—Benidorm.

Día 23.—Santa Pola.

Día 24.—Cehégín.

CUARTETO PANDULA

(Instrumentos de arco)

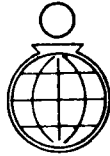
Día 28.—Alicante.

Día 29.—Elche.

Día 30.—Cartagena.

Día 31.—Orihuela.

Depósito Legal A - 54 - 1977

Soc. de Such, Serrá y Cia. Alicante